

Forfatter: Udrag fra Araberen i Constantinopel

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 161.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366003408.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Det var en stille Midnat i Maishøsten. Den tiltagende Maane speilede sig i det dybe Bosporus og kastede Sølvglans paa det slumrende Stambuls Minareter. Moscheerne blinkede med de mangfoldige Kupler og Halvmaaner. Luften var næsten lummer; men af og til afkjøledes den pludselig ved en frisk Luftning fra det sorte Hav. Paa denne Tid af Natten syntes den uhyre Stad uddød. Paa Stadens Muur med det halve Tusind Taarne saaes intet Menneske. De aabne Forstæder hævede sig i rolig Halvdunkelhed paa deres Bjergterasser. I Havnen blinkede der kun hist og her en enkelt Lygte paa Skibene. De tolv Porte mod Havnen vare lukkede, og ved den trettende, der stod aaben, syntes Vagten henslumret i Opiumsdrømme. Ved Sophiemoscheen og Seraillets Hovedport hørtes ingen anden Lyd, end den eensformige Pladsken af et stort Vandspring. Under Cypresserne og de vilde Morbærtræer i Seraillets anden Gaard hørtes samme Lyd af faldende Vandstraaler. I Seraillets tredie Gaard - som Ingen ukaldet under Livsstraf tør betræde - stod i Slagskyggen af den uhyre Muur, under den første Sultanindes Altan, en ung broncefarvet Araber, med sorte Ørneøine og en dristig Krigerpande, men med saa kjærligt et Udtryk om den flintdannede Mund, med det lille sorte Mundskæg, som om disse Læber kun kunde udaande milde Ord og sværmende Elskovssange.